

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

בפני כב' השופט הבכיר, צבי סגל

יעקב פודים (עו"ד)
בעצמו

המערער

נגד

1. בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין
בישראל
2. לשכת עורכי הדין – מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד רוני דובר

המשיבים

פסק דין

1

2

כללי

3 1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין
4 (עו"ד שלמה הלר – אב"ד, עו"ד ריאד אבו פול ועו"ד עופר פיינשטיין, חב"ד), מיום
5 5.2.12 בתיק בד"א 80/11, בגדרו נדחה ערעור על הרשעתו של המערער והתקבלו
6 בחלקם שני ערעורים שהוגשו על גזר הדין, וחלף העונש שהושת עליו בבית הדין
7 המחוזי, אשר כלל שנת השעייה בפועל ושנת השעייה על תנאי, פיצוי למתלונן בסך
8 7,500 ₪ ותשלום הוצאות הלשכה, גזר בית הדין הארצי על המשיב 18 חודשי השעייה
9 בפועל וביטל את החיוב בהוצאות הלשכה. יתר רכיבי גזר הדין – נותרו על כנם.

10

11

רקע דיוני והליכים קודמים

12 2. המערער הורשע בבית דין המשמעתי של מחוז ירושלים בתיק בד"מ 17/08
13 בעבירות הבאות: הפרת חובות כלפי בית המשפט וכלפי המתלונן, אי-קיום החלטות
14 בית משפט, אי-דיווח ללקוח, אי-העברת מסמכים ללקוח ואי-החזרת כספים ללקוח
15 וזאת לפי סעיפים 88 ו-54 בצירוף סעיפים 61(1)-61(3) לחוק לשכת עורכי הדין,
16 התשנ"א-1961 (להלן: "החוק").

17

18 3. על פי המתואר בקובלנה, בשנת 2002 פנה מר סימונה בניהו אל המערער
19 בבקשה שיטפל בתביעה כספית אותה ביקש אחיו, מר סמוחה שוקרוללה, להגיש כנגד
20 בנק לאומי לישראל (להלן: "המתלונן", "האח" ו"הבנק", בהתאמה). התביעה נסבה

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

- 1 על סך של \$180,000 שכנטען הופקד במשך מספר שנים בחשבון הבנק של האח, ונעלם
2 כלא היה. על פי ההסכם שנכרת בין השניים, היה המערער זכאי לשכר טרחה בגובה
3 25% מכל סכום שייפסק לטובת האח במסגרת התביעה.
4
- 5 4. בהמשך לכך, הגיש המערער תביעה למתן חשבונות לבית משפט השלום
6 בירושלים (כב' השופטת ש' רנר). בהחלטה מיום 31.8.03 התקבלה בחלקה טענת
7 התיישנות אותה העלה הבנק להגנתו, והוא חויב להמציא את החשבונות המתייחסים
8 לתקופה של 7 שנים קודם לתביעה, אך לא מעבר לכך.
9
- 10 5. בגדרו של הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים על ההחלטה חויב
11 האח להפקיד ערבון בסך 6,500 ₪ להבטחת הוצאות הבנק – המשיב. דא עקא, אף
12 שהמתלונן העביר למערער את הכספים לצורך תשלום הערבון (בנוסף להחזר עבור
13 אגרת הערעור), בחר המערער שלא להפקיד את הכספים בקופת בית המשפט אלא
14 לשמור אותם בידיו. המערער הוסיף חטא על פשע ולא השיב להתראה לפי סעיף 156
15 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ומשכך נמחק הערעור מחוסר מעש.
16
- 17 6. מעבר לעובדות האמורות, שכלל אינן שנויות במחלוקת, נטען בקובלנה כי
18 המערער בחר שלא לידע את המתלונן ו/או את האח על ההתנהלות הדיונית בבית
19 המשפט המחוזי, ואך בדיעבד נודע למתלונן כי התיק הוחזר לבית משפט השלום
20 להמשך דיון. זאת ועוד, לאחר שהערעור נמחק הורה בית משפט השלום למערער
21 להגיש את עמדתו בנוגע להמשיך ההליכים בתביעה. ואולם, המערער המשיך לשבת
22 בחיבוק ידיים ולא הגיב להחלטה, חרף מספר הארכות מועד שניתנו להגשת הודעה
23 מטעמו, ומשכך ביום 31.5.05 נמחקה אף התביעה מחוסר מעש, תוך שהמתלונן חויב
24 בהוצאות הבנק.
25
- 26 7. אך ורק בשעה שהמתלונן קיבל מכתב ובו דרישת תשלום מהבנק, נודע לו על
27 מחיקת התובענות. ואולם, כאשר הוא פנה למערער בדרישה לקבל הסבר על
28 ההתנהלות הדיונית, דחה אותו האחרון בלך ושוב, סירב ליתן לו דו"ח מלא על
29 התיקים שנמסרו לטיפולו, ונמנע מלהשיב למכתב בו הוא נדרש להעביר את כלל
30 המסמכים המשפטיים של המתלונן ואחיו לטיפול עו"ד אחר שנשכר על-ידם.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

- 1 8. המערער אף לא השיב לפניית הקובל (המשיבה בערעור דנן) בהקשר לתלונה
2 שעמדה בבסיס הקובלנה.
3
- 4 9. למען שלמות התמונה יצויין, כי בתום שמיעת הראיות בתיק, וסמוך למועד בו
5 היה על המשיבה (דאז – הקובלת) להגיש הסיכומים מטעמה, נענה בית הדין המחוזי,
6 בהחלטה מפורטת ומנומקת, לבקשת בא-כוחה להזמין לעדות את עו"ד דינה וכסלר,
7 מנכ"לית ועד מחוז ירושלים, באשר לתרשומת שיחות שקיימה עם המערער, מהן עלה
8 כי לא הוגשה תשובה מטעמו לקובלנה, תוך שלמערער ניתנה אפשרות להביא עדויות
9 סותרות מטעמו. בהסתמך על העדות האמורה, נדחתה טענת המערער לפיה גרסתו
10 באשר לנסיבות אי הגשת התגובות כאמור הועלתה כבר במסגרת תשובתו בכתב
11 לקובלנה, ומשכך אינה בגדר גרסה כבושה. בנוסף לכך דחה בית הדין את בקשת
12 המערער להעיד בשלב הטיעונים לעונש את עו"ד עמוס גבעון **"על מנת שיסביר הכיצד**
13 **נפלה, בנסיבות שבפנינו, החלטה להעמיד לדין, מקום שלא התקיימו התנאים**
14 **המוקדמים לכך, מבלי שנעשה בירור מתאים של התלונה"**, מן הטעם כי עדות זו כלל
15 אינה רלוונטית להליך המשמעותי, ובוודאי שלא בשלב בו התבקשה. בנוסף, נדחתה
16 בקשת המערער להשמיע עדי אופי בשלב הטיעונים לעונש, ונקבע כי המערער רשאי
17 להגיש, חלף זאת, תצהירים מטעם. דברים אלה מובאים בהרחבה, שכן כפי שיפורט
18 להלן, המערער מלא טענות כרימון באשר לאופן התנהלותו הדיונית של בית הדין
19 המחוזי, שכנטען על-ידו פגעה בהגנתו ואינה עולה בקנה אחד עם הכללים המתחייבים
20 בדין.
21
- 22 10. בהכרעת דינו המפורטת של בית הדין המחוזי (עו"ד מרדכי יהונתן עופרי –
23 אב"ד ועוה"ד גדי טל ווסים נאטור, חב"ד) נדחו טענותיו השונות של המערער, שהיוו
24 לשיטתו צידוק לאופן ההתנהלות המתואר בקובלנה, כאשר חלקו העיקרי, כזכור, כלל
25 אינו שנוי במחלוקת. בית הדין לא נתן אמון בגרסת המערער, לפיה אי-הגשת
26 המסמכים הנדרשים בגלגוליה השונים של התביעה הייתה בעצה אחת עם המתלונן,
27 שביקש כי התביעה תימחק מחוסר מעש, זאת מאחר שלא נמצא לגרסה זו כל עיגון
28 ראייתי במסמכים השונים מזמן אמת, לרבות בתכתובות בין המערער למתלונן או
29 בפניות לבית המשפט, מה גם שהייתה מנוגדת לגרסת המתלונן, אותה מצא בית הדין

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

- 1 מהימנה. אף באשר לטענה אודות קיזוז כספי העירבון כנגד חוב שכר הטרחה, העדיף
2 בית הדין את גרסת המתלונן. בהתייחס לכל אלה הורשע המערער כאמור במיחוס לו.
3
- 4 11. בגזר-דינו עמד בית הדין המחוזי על חומרת העבירות בהן הורשע המערער,
5 ועברו המשמעותי העשיר הכולל שורה ארוכה של הרשעות בעבירות שונות, לרבות
6 באלו הקשורות בכספי פקדון ונאמנות. על יסוד כל אלה הושתו עליו העונשים שפורטו
7 לעיל.
8
- 9 12. ערעור שהגיש המערער לבית הדין הארצי, שכוון כנגד הכרעת הדין וגזר הדין –
10 נדחה, למעט ברכיב תשלום הוצאות הלשכה, כמפורט לעיל, בעוד שערעור המשיבה על
11 קולת העונש התקבל, ועונש ההשעיה בפועל של המשיב הועמד על 18 חודשים, חלף 12
12 החודשים שנגזרו עליו בבית הדין המחוזי.
13
- 14 במישור הערעור על הכרעת הדין דן בית הדין הארצי בכלל הטענות שהועלו
15 על-ידי המערער, ודחה אותן אחת לאחת מהטעמים שפורטו על-ידי בית הדין המחוזי.
16 עוד ציין, כי גרסתו של המערער באשר לנסיבות השיחה עם המתלונן, בה כנטען הורה
17 לו האחרון לבל ימשיך בהליכי התובענות בעניינו של האח, **"שונה לחלוטין מהגרסה**
18 **שהשמיע בניה"ד קמא"**, על כל המשתמע מכך (ראו: פסקה 9 לפסק הדין).
19
- 20 באשר לטענות המערער אודות ההתנהלות הדיונית בבית הדין המחוזי, ובעיקר
21 בהתייחס להעדתה של עו"ד וכסלר לאחר שהסתיים שלב שמיעת הראיות, מצא אמנם
22 בית הדין הארצי כי **"האופן שבו התנהלה הלשכה בעניין זה היה חריג"** (ראו: פסקה
23 15 לפסק הדין), אולם לגופם של דברים בחר שלא להתערב בהחלטה האמורה, או
24 לבטלה, לפי שהצורך בהבאת עדות ההזמה של גבי וכסלר התעורר במהלך עדות
25 המערער, ומאחר שלא נגרם לאחרון עיוות דין, שכן התאפשר לו להביא עדויות
26 סותרות מטעמו. חלף זאת, בחר בית הדין ליתן משקל לאופן ההתנהלות האמור
27 במישור גזר הדין, וביטל את חיובו של המערער בהוצאות הלשכה.
28
- 29 13. אשר לגזר הדין – בית הדין הארצי סקר את מכלול נסיבות העבירה, כמו גם
30 את עברו המשמעותי העשיר של המערער, וציין כי: **"מעשי המערער והרשעותיו**

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 30792-03-12 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 הרבות, מצביעות על עו"ד שהרשה לעצמו להתנהל בתחום האפור ואף לעבור ממנו
2 לביצוע עבירות אתיקה, ובצדק הצביעה הלשכה על צורך בהכבדה בענישה...
3 מההליכים המשפטיים השונים הקשורים בהרשעת המערער בבתי הדין
4 המשמעותיים, ובתיק זה, עולה דפוס של התנהגות המזלזלת בלקוחות, מתעלמת
5 מהם ומבקשותיהם, אי דיווח ואף הסתרת מידע מלקוחות, זלזול בהחלטותיהן של
6 ערכאות שיפוטיות, ותיק הערעור העומד בפנינו הוא התיק השלישי שבו מבצע
7 המערער עבירות הקשורות בכספי פיקדון ובכספי נאמנות במובן הרחב, והשני במובן
8 של נטילת כספי פיקדון לעצמו שלא כדין" (פסקאות 39-40 לפסק הדין). על יסוד
9 האמור, החמיר בית הדין בעונשו של המערער, כמצוין לעיל.

10

11 אציין, כי דעת המיעוט (חב"ד עו"ד עופר פיינשטיין) הייתה, כי הצטברות
12 מחדלי המשיבה בניהול התיק מחייבים את ביטול עונש ההשעייה בפועל שהושת על
13 המערער. יתר חברי המותב לא היו שותפים לדעה זו.

14

15 14. עד כאן פסק הדין מושא הערעור שבפניי.

16

תמצית טענות הצדדים

18 15. הערעור מופנה כלפי שני חלקי פסק דינו של בית הדין הארצי, אף כי עיקר
19 הטענות בפי המערער כווננו כלפי אופן ההתנהלות הדיונית בבית הדין המחוזי. לגישתנו,
20 כל אחד מהפגמים שנפלו בהליך זה, קל וחומר בהצטברותם זה לזה, מחייבים את
21 ביטול ההליך המשמעותי מעיקרו.

22

23 לענין עדותה של עו"ד וכסלר, טען המערער כי אין מדובר בעדות הזמה ולפיכך
24 לא היה מקום להיעתר לבקשה להעידה בשלב בו הועלתה. זאת ועוד, "לעדות זו היתה
25 השפעה ישירה על קביעת המהימנות", כאשר גם מתן האפשרות למערער להביא עדי
26 הזמה מטעמו לא ריפא את הפגיעה הקשה בהגנתו; קל וחומר, עת בפועל דחה בית
27 הדין את בקשתו להביא עדויות מצידו על מנת להפריך את עדותה של וכסלר. אף אם
28 סבר בית הדין שעדות זו או אחרת אינה רלוונטית, הרי זכותו של כל צד להביא את
29 עדיו הינה "נשמת אפו של ההליך השיפוטי", כאשר על כל ערכאה שיפוטית

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 ומשמעתית לבחון ולהעריך את טיבן, איכותן ומשקלן של הראיות בסופו של ההליך,
2 ולא לצנזר את העדים מראש, כפי שכנטען נעשה בענייננו.
3
4 עוד הלין המערער על כי בית הדין לא איפשר לו להגיש סיכומים בכתב קודם
5 להכרעת הדין, מה שהוביל לכך שהכרעת הדין נסמכה על עדות המתלונן בלבד; ואף
6 בקשתו להעיד עדי אופי בשלב הסיכומים לעונש – נדחתה.
7
8 לגופם של דברים טען המערער, הגם שבאופן לקוני, כי הקביעות בדבר
9 מהימנות המערער והמתלונן אינן מתיישבות עם העובדות כפי שהוצגו בבית הדין
10 המחוזי, וכי טענת הקיזוז של כספי הפיקדון לא נסתרה בעדותו של המתלונן, שאף
11 אישר שלא ביקש מהמתלונן להשיב לו את כספי הפיקדון.
12
13 לעניין אי השבת המסמכים ועיכוב התיקים על ידו, טען המערער שקביעות בתי
14 הדין בנושא אינן מעוגנות בראיות והדרך הייתה פתוחה בפני המתלונן לגשת וליטול
15 את מסמכיו ותיקיו בכל עת שיחפוץ בכך, אולם הוא בחר שלא לעשות כן.
16
17 בהתייחס לאמור, ביקש המערער לבטל את הרשעתו בעבירות שיוחסו לו.
18 לחלופין, עתר להקל בעונשו.
19
20 16. מנגד לכך, עמדת המשיבה הינה כי דין הערעור להידחות על שני חלקיו. אליבא
21 דידה, הרשעתו של המערער מעוגנת היטב בראיות שנפרסו בבית הדין המחוזי ואושרה
22 אף בבית הדין הארצי; העונש שהושת עליו, אף לאחר ההחמרה בשלב הערעור, הינו
23 על הצד המקל נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ועברו המשמעותי המכביד.
24
25 באשר לעדותה של עו"ד וכסלר, הטעים ב"כ המשיבה כי טענתו של המערער
26 לפיה חוסר המעש בטיפול בענייניו של האח בבית המשפט היה בעצה אחת עם
27 המתלונן, עלתה לראשונה בעדותו, כאשר המסמך שנחזה להיות תשובה לקובלנה
28 אותו הציג המערער כתימוכין לגרסה, לא נמצא כאמור בתיק הלשכה. בירור שנערך
29 בנושא העלה, שבתרשומת השיחות הטלפוניות שנוהלו עם המערער אף לאחר התאריך
30 בו כנטען נשלחה התשובה, ציינה עו"ד וכסלר כי המערער התנצל על האיחור והבטיח

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 לשלוח את תשובתו בהקדם. בנסיבות אלו, לא היה מנוס מלעתור להבאת עדותה של
2 עו"ד וכסלר כעדת הזמה לטענת המערער אודות משלוח המכתב. זאת ועוד, חלף
3 הבאת עדויות הזמה לעדותה של עו"ד וכסלר, ביקש המערער להביא מומחה שיעיד על
4 כך שאישור משלוח הפקס שבידיו אומנם משקף את המציאות לאשורה, כאשר על כך
5 שנשלח פקס כלשהו בתאריך זה כלל לא הייתה מחלוקת, ומשכך בדין דחה בית
6 המשפט את בקשתו.

7
8 ב"כ המשיבה המשיך וטען, כי גם יתר טענותיו של המערער ביחס לאפליה
9 בהתנהלות הדיונית מולו אינן מבוססות, שכן בית הדין נעתר בחפץ לב כמעט לכל
10 בקשה שהעלה המערער, בין אם הייתה מוצדקת ובין אם לאו.

דיון

11
12
13 17. אקדים ואומר, כי הדעת אינה נוחה, זאת בלשון המעטה, מן הכשלים הדיוניים
14 שנפלו בהליך המשמעותי. החל מקבלת עדותה של עו"ד וכסלר בשלב בו היו אמורים
15 להישמע סיכומי הצדדים, זאת חרף העובדה כי כבר בישיבה הראשונה בבית הדין
16 המחוזי טען המערער כי שלח תשובה בכתב לקובלנה, ואף הבטיח להציגה בישיבה
17 הבאה (ראו עמ' 1 לפרוט' הדיון בבית הדין, מיום 4.1.09), ומשכך ראוי היה לשקול את
18 נחיצות העדתה של עו"ד וכסלר כבר בשלב זה; דרך דחיית בקשתו של המערער
19 להזמנת עדי הזמה מטעמו, אף אם הרלוונטיות בעדותם לא היתה גבוהה, וכלה באי
20 מתן אפשרות להזמנת עדויות אופי בעל-פה בשלב הטיעונים לעונש. דברים אלה פורטו
21 בהרחבה בפסק-דינו של עו"ד ריאד אבו-פול, חבר בית הדין הארצי, ואין לי אלא
22 להצטרף אליהם, בכל הכבוד. אמנם, מדובר באבני נגף במישור הדיוני, שלכאורה אין
23 בהן כדי להשפיע על מהות ההליך. עם זאת, אין לשכוח את המאטריה בה עסקינן:
24 הליך משמעותי, אשר תוצאותיו מבחינת הנאשם הינן הרות גורל וקשורות קשר אמיץ
25 לעתידו המקצועי ולשמו הטוב. בנסיבות אלו, חשובה שבעתיים ההקפדה על כללי
26 הפרוצדורה, אם לא אף מעט למעלה מכך, על מנת לשמור על כך שזכויותיו הדיוניות
27 של הנאשם בהליך לא תיפגענה.

28
29 18. עם זאת, בסופו של יום, לא השתכנעתי כי בנסיבות העניין יש לזכות את
30 המערער מהעבירות שיוחסו לו, זאת בשים לב לעוצמת הראיות שהיו קיימות נגדו,

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 ושהוכחו, שעיקרן: הודאתו בפה מלא כי חדל מלייצג את האח בהליכים האזרחיים
2 מבלי ליתן על כך הודעה כנדרש לבתי המשפט השונים, ואף לא לאח עצמו, ואף קיזז
3 את כספי הפיקדון מבלי שקיבל הסכמה מפורשת לכך; כמו גם עדותו של המתלונן, לה
4 נתן בית הדין המחוזי אמון מלא, לפיה מעולם לא ביקש מהמערער להפסיק את הייצוג
5 או התיר את הקיזוז, אלא ההפך הוא הנכון.

6
7 19. לא למותר לציין, כי גרסה מלאה מטעם המערער אודות הנסיבות בהן הונחה
8 על ידי המתלונן לחדול מלטפל בענייניו המשפטיים של האח, כחלק מקנוניה שביקש
9 המתלונן לרקום עמו על-מנת להסתיר את דבר המעילה בכספי אחיו, הועלתה
10 לראשונה אך בגדר עדות המערער בפתח פרשת ההגנה. והנה, לא רק שעסקינן בגרסה
11 שלא גובתה ולו בבדל של מסמך מזמן אמת, ואשר "הגיונה וסבירותה נשענים על
12 יסודות רעועים", כפי שקבע בית הדין המחוזי (ראו פסקה 15 להכרעת הדין), אלא
13 שגם בהנחה שניתן היה ליתן בה אמון, עדיין נפל פסול במעשיו של המערער, שפעל
14 במודע כנגד האינטרסים של לקוחו – אח המתלונן, ופגע בכבוד בית המשפט עת
15 התעלם בעקביות מהחלטות שיפוטיות, חוזרות ונשנות.

16
17 20. בהתייחס לאלה, נוכח התשתית העובדתית שהוכחה בפני בית הדין המחוזי
18 ושפורטה בהרחבה בהכרעת הדין, ושעה שדנים אנו בערעור שני על פסק הדין, לא
19 מצאתי כי המקרה דן בא בקהלם של אותם מקרים נדירים ויוצאי דופן בהם ערכאת
20 הערעור תתערב בקביעות של עובדה ומהימנות שיצאו תחת ידה של הערכאה
21 המבררת.

22
23 21. לא מצאתי ממש אף ביתר טענות המערער, ובעיקר לא בזו שעניינה "איפה
24 ואיפה" בהחלטות בית הדין המחוזי בענייניו. ההפך הוא הנכון: עיון בתיק בית הדין
25 מעלה, כי המערער הגיש מספר רב של בקשות מטעמים אלה ואחרים, כאשר בית הדין
26 נעתר לבקשותיו ביד רחבה. זאת ועוד, מתן הכרעת הדין מבלי לשמוע את סיכומי
27 המערער, בגינה הלין ארוכות, נבעה מבקשתו שלו להגיש סיכומים בכתב חלף קיום
28 ישיבת סיכומים בעל-פה, ומהעובדה כי חרף בקשות חוזרות ונשנות להארכת המועד
29 להגשת הסיכומים, בחר המערער – מטעמים השמורים עמו – לישב באפס מעשה ולא

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

- 1 להגישם. פועל יוצא מכך הוא שלא היה לבית הדין מנוס אלא ליתן את הכרעת הדין
2 על יסוד סיכומי המשיבה בלבד.
3
- 4 22. המסקנה העולה מכל המקובץ לעיל הינה, כי יש להותיר את הכרעת הדין של
5 בית הדין המחוזי והארצי על כנן.
6
- 7 23. מכאן לעונש שהושת על המערער.
8
- 9 לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה, חומרת העבירות בהן הורשע המערער, כמו
10 גם עברו המשמעתי הכולל מספר הרשעות, מסקנתי הינה כי העונש שהושת עליו בבית
11 הדין הארצי מאזן נכוחה בין האינטרסים המנוגדים ומצוי במתחם הענישה הראויה,
12 ובכל מקרה – אינו סוטה ממנו במידה חריגה המצדיקה את התערבותה של ערכאת
13 הערעור השיפוטית.
14
- 15 24. העבירות בהן הורשע המערער, בעיקר אי החזרת הכספים למתלונן, הינן בין
16 החמורות בקודקס המשמעתי. ידע עורך דין, כי הכספים המגיעים לידיו בנאמנות
17 אינם כספיו האישיים ואין הוא יכול לקזזם מול חובות של הלקוח, אף אם אינם
18 שנויים כלל במחלוקת, אלא בהסכמתו המפורשת. לא בכדי נקבעו כללים מפורטים
19 רבים לעניין אופן ההתנהלות הראויה של עורך דין בכספי לקוחותיו (ראו, לדוגמה,
20 כללים 39-42 לכללי האתיקה).
21
- 22 25. ובאשר להפרת חובות ללקוח – נשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הינה מערכת
23 יחסי האמון בין עורך הדין לבין לקוחו. הצורך באמון מלא נגזר מחובת הנאמנות
24 המוטלת על עורך הדין, אשר מעוגנת הן בסעיף 2 לכללי האתיקה, לפיו **"עורך דין ייצג**
25 **את לקוחו בנאמנות, במסירות, ללא מורא, תוך שמירה על הגינות..."** והן בסעיף 54
26 לחוק לשכת עורכי הדין, המלמדנו כי במילוי תפקידו על עורך הדין לפעול לטובת
27 שולחו **"בנאמנות ובמסירות"**.
28
- 29 עוד מקדמא דנא עמד בית המשפט על חשיבות קיומו של אמון כאמור, בבחינת
30 אבן הראשה למערכת היחסים בין עורך הדין לבין לקוחו, שבלעדיה – אין:

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 "נאמנות זו היא רוח אפיו של המקצוע, היסוד עליו הוא בנוי.
2 טול את מידת הנאמנות אשר הלקוח רוחש לפרקליטו ונטלת
3 את נשמתו של המקצוע. על-ידי הסמכת עורך דין לעסוק
4 במקצוע מכריזים השלטונות לפני העולם ומודיעים, כי פלוני
5 המוסמך הגון הוא וראוי לכך, שהציבור יתן בו אמון בתחומי-
6 מקצוע המשפט ובכל הכרוך בו ומסתעף ממנו...".
7 (עמ"מ 9/55 עו"ד פלוני נ' חברי המועצה המשפטית, פ"ד י
8 1720, 1730 (1956)).

וכן –

11
12 "אמון מלא בין עורך-דין ללקוחו הוא נשמת אפו של מקצוע
13 עריכת הדין, וקשה להעלות על הדעת, כיצד ניתן לקיים יחסי
14 עורך-דין ולקוח בלעדיהם. עורכי הדין מצטיירים בעיני
15 הציבור כאנשים בעלי רמה מוסרית גבוהה, שניתן לסמוך
16 עליהם. עורך-דין שסרח במישור זה איננו פוגע רק בלקוחו,
17 ומשנתפס, בו עצמו, אלא פוגע בתדמיתו של מחנה עורכי הדין
18 כולו".
19 (עמל"ע 1/88 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בישראל נ'
20 פלוני, פ"ד (4) 477, 479 (1989)).

21
22 26. בעניינו, פגע המערער פגיעה קשה בחובת הנאמנות ללקוחו, הן בהפסקת
23 הטיפול בעניינו במסגרת התובענות השונות מבלי ליתן הודעה כלשהי על כך, והן
24 בקיזוז כספי הפיקדון מבלי שקיבל הסכמה מפורשת לכך.

25
26 בנסיבות אלו, ונוכח עברו המשמעותי המכביד, הכולל לא פחות משש הרשעות
27 שונות בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע בהליך דנן, לרבות הרשעה בעבירה של
28 עיכוב כספי נאמנות שלא כדין (בד"מ 2/03), העונש שהושת עליו בבית הדין הארצי
29 אינו חמור כלל ועיקר.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמל"ע 12-03-30792 פודים (עו"ד) נ' לשכת עורכי הדין

1 .27 כללו ועיקרו של דבר : דין הערעור להידחות והוא נדחה בזאת.

2

3

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ג, 27 ספטמבר 2012, בנוכחות הצדדים.

4

צבי סגל, שופט בכיר

5